

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بشیر یلوری
۱۳ جنوری ۲۰۲۱

بشیر یلوری

تن و تابوت کارگران زیر تیغ جنایت و فریب

افراد مسلح یکشنبه شب بر یک معدن زغال سنگ در شهر "مچ" واقع در پنجاه کیلومتری شرق شهر کویت، مرکز ایالت بلوچستان پاکستان، ده کارگر را در داخل و بیرون خوابگاه شان، سربریدند. وزارت خارجه افغانستان اعلام کرده که هفت نفر این کارگران شهروند افغانستان بوده که در این معدن کار می کردند.

مسئولیت این حادثه را گروه داعش به عهده گرفته و در اعتراض به آن، تجمع اعتراضی در کویت پاکستان شکل گرفت که هزاران نفر به خیابان آمدند و درگردهمائی ها شرکت کردند. یکی از خواست های مهم اعتراض کنندگان این بود که باید عمران خان نخست وزیر پاکستان با آن ها مستقیم دیدار کند و عاملان کشتار کارگران شناسایی و بازداشت شوند. پس از شش روز از آغاز این اعتراض گفته می شود، نخست وزیر پاکستان خواست های آن ها را پذیرفته و مراسم خاک سپاری قربانیان به روز شنبه (۲۰ جدی) انجام شد. در پیوند به این حادثه، دو نکته قابل تأمل است. یکی این که کشتار کارگران در پاکستان با حملاتی که داعش، طالبان و دیگر گروه های افراط گرای مذهبی در افغانستان و جاهای دیگر انجام می دهند، تفاوتی ندارد؛ اما اولین حمله این گروه در کویت است که قربانیان آن کارگرانی بوده که در بدترین شرایط، با اندک ترین امکانات در معدن زغال سنگ برای زنده ماندن خود و خانواده های شان کار می کردند و بیشتر شان کارگرانی بوده که از افغانستان برای کارگری در آن معدن رفته بودند و هدف حمله نیز افراد یک گروه قومی و مذهبی بوده که سال هاست در پاکستان و افغانستان با انگیزه های مذهبی در محراق حملات گروه های تندرو قرار دارند. این کشتار از طرفی شرای طسخت و دشوار را برای هزاره ها در افغانستان و پاکستان نشان می دهد و از طرفی دیگر، بیانگر تشدید سناریوی جنگ و جنایت به نام مذهب است که در پشت آن دولت ها و قدرت های بزرگ مذهبی و سرمایه داری قرار دارند و از مذهب، ترویج تنفر و فرقه گرایی، اهداف اقتصادی و سیاسی شان را دنبال می کنند.

کسانی که به نام خلافت اسلامی و دین، این جنایت را انجام دادند و کسانی که با سرسپردگی به نظام ولایت فقیه ایران برتابوت کارگران شعارهای "لیک یا حسین و شهادت" را آویزان کردند، سال هاست که در میان مردم، فرقه گرایی مذهبی را دامن می زنند و به گونه های متفاوت در شکل دادن این وضعیت نقش دارند که از دل آن، جنایت هایی با انگیزه های نژادی و مذهبی تولید می شود. ملاحا و سازمان های افراطی-مذهبی شیعه گرا، که پیوند سیاسی و ایدئولوژیک با نظام ولایت فقیه ایران دارند و بخشی از پروژه سیاسی این رژیم در پاکستان اند، با ترویج فرقه گرایی مذهبی زمینه دشمنی هرچه بیشتر گروه های تندرو سنی را با هزاره های کویت از چندین دهه پیش به این سو مساعد کرده اند که کشتار کارگران در معدن زغال سنگ، اولین و آخرین قساوت گروه های فرقه گرای سنی به ضد هزاره های کویت نیست.

تا زمانی که بازار تحمیق مذهبی با هر عنوانی در کویت پاکستان، افغانستان و هرجائی دیگر گرم باشد و رهبری اجتماعی و سیاسی مردم را عناصری به عهده داشته باشند که خواسته و یا نخواست، باورهای ارتجاعی و احساسات قومی را بر می انگیزند، در جنگ و رقابت قدرت های بزرگ سرمایه داری و مذهبی، نقش داشته باشند، این وضعیت پایدار می ماند و تیغ جنایت و کشتار گروه های جنایتکار به خون مردم و به ویژه محرومان و ستم دیدگان آلوده تر می شود. پس از هر قساوت و جنایتی، جنایت های دیگری توسط گروه های مرتجع با توجیه و عنوان هایی و با قربانی شدن انسان هایی از اقوام و طبقات دیگر، تکرار می گردد.

نکته دومی؛ در مورد رهبری و چگونگی اعتراض های آن است که پس از کشتار کارگران در کویت پاکستان به وجود آمد. در این اعتراض ها، با آن که گروه های مختلف اجتماعی و سیاسی نقش داشتند و حضور توده های مردم و زنان پررنگ بود؛ اما رهبری این اعتراض ها را مثل گذشته عناصر مذهبی فریب کار به دست داشتند و بیان گر این مسأله است که بسترها و زمینه های آسیب پذیری هنوز هم در میان هزاره های کویت گسترده و عمیق است و سطح آگاهی و درک واقعی اعتراض کنندگان از ریشه ها و عوامل این جنایت، بسیار ضعیف بوده و حتا وارونه است.

قرار گرفتن عناصر تندرو مذهبی در رأس رهبری اعتراضات اجتماعی، چرخه نفرت گرائی مذهبی را در این جامعه باز تولید می کند و شعارها و نشانه هائی که در این اعتراض ها بلند شد، بیش از پیش قساوت و دشمنی گروه های تندرو و فرقه گرای مذهبی مخالف را بیشتر خواهد کرد و آن چه فربه و گسترده می شود، باز تولید خشونت، تنفر و دشمنی بر مبنای فرقه گرائی مذهبی است.

ارسالی نشریه اعتراض